

Bijzonder buurt diner + expositie in Slotervaart

 Vrijdag 28 maart 2025 van 17:30 tot 19:30 uur
Afgelopen

 Ru Pare
Chris Lebeaustaat 4, Amsterdam, Nederland

Een bijzonder evenement in Slotervaart: het buurt diner & de expositie van 'Ta(l)king Pictures' op 28 maart.

Tijdens dit project hebben buurtbewoners van diverse achtergronden gewerkt aan hun eigen fotoverhalen over wat voor hen belangrijk is in de wijk. Ze kregen les in fotografie en deelden persoonlijke inzichten over het leven in Slotervaart. Lees meer over het project in [het Parool](#).

Dit alles komt samen in een indrukwekkende expositie, die we feestelijk openen tijdens een groot buurt diner.

Artikel Het Parool

Buurtbewoners fotograferen 'hun' Slotervaart: 'Eerst denk je misschien: lelijk – maar het laat me altijd lachen'

Deelnemers aan Ta(l)king Pictures Slotervaart tonen elkaar hun foto's en maken zo bespreekbaar wat er beter kan in de buurt. Beeld Daphne Lucker

Wat is het verhaal van het Slotervaart van vandaag? Bij buurtproject Ta(l)king Pictures maken deelnemers kennis met fotografie en storytelling, maar eigenlijk belangrijker: met elkaar. 'Als je samen naar beeld kijkt, komen er altijd verhalen los.'

Marijne Beijen 3 februari 2025, 11:01

Op de lange Jan Tooropstraat in Amsterdam-Slotervaart is niet altijd op elke hoek gezelligheid te vinden, maar bij buurthuiskamer Tante Toorop brandt vanavond licht. Binnen zijn Karijn Kakebeeke (50) en Laura Sofie van der Reijden (35) van de Picture Bridge Foundation bezig met de voorbereidingen voor de vierde sessie van buurtfotoproject Ta(l)king Pictures. Koekjes en thee op tafel, projectiescherm aangesloten.

Een voor een druppelen de deelnemers, allemaal buurtbewoners, binnen. Ook hier heeft de griepgolf toegeslagen: normaal bestaat de groep uit zo'n vijftien mensen, dit keer zijn ze met acht.

Vandaag begint Kakebeeke met een stukje theorie, over hoe je na het schieten van je foto's een selectie maakt die ook nog eens iets vertelt. Ze toont op het scherm een serie foto's van zomers Amsterdam, gemaakt tijdens een andere workshop. "Wat valt jullie op? Welke beelden maken samen een verhaal?"

Kakebeeke, opgeleid als visueel antropoloog en fotojournalist, geeft al jaren workshops op basis van de photovoice methode. Photovoice is een participatieve fotomethode uit de sociale wetenschappen, vertelt ze, waarbij deelnemers hun kijk op hun leefomgeving fotografisch vastleggen en vervolgens bespreken met elkaar. "Iemand's uitleg van wat hij ziet zegt veel over iemand's wereldbeeld," zegt Kakebeeke. "Fotografie is heel geschikt om die kijk te vatten."

De groep overlegt – moeten het juist dezelfde soort foto's zijn? Moet er een chronologie in zitten? Bij welke compositie kloppen de zichtlijnen – tijdens een vorige theorieles besproken – het best? Kakebeeke: "De truc is om continu te schuiven en proberen, het is geen exacte wetenschap."

Het 'normale' Slotervaart

Dan: door naar de foto's die de deelnemers voor deze sessie zelf hebben aangeleverd. Waardoor voel jij je thuis (in de buurt)? Met die opdracht zijn ze ditmaal op pad gestuurd.

Of nou ja, op pad gestuurd, de meesten maakten hun foto's gewoon tijdens de dagelijkse route naar werk of naar huis. Het zijn opdrachten die uitnodigen om juist het 'normale' Slotervaart vast te leggen, vertelt Kakebeeke, die zelf ook in de buurt woont. "Het Slotervaart waar je dagelijks voorbijloopt of -fietst. Niet per se de mooiste stukken, maar soms wel de plekken die het meest losmaken."

Op het scherm verschijnt een herkenbaar beeld van de Sloterplas. Een glimlach op de meeste gezichten. "Ik denk dat de persoon die deze heeft gemaakt houdt van het water, van buiten zijn," zegt deelnemer Nicole (29). "En het geeft ook een gevoel van vrijheid, van ruimte."

"Ik zie er ook iets van eenzaamheid in," zegt de 66-jarige Roy, al meer dan 25 jaar een veelgezien gezicht in de buurt. "Dat gevoel dat je even alleen op de wereld bent. Op een positieve manier."

Verschillende interpretaties

Deelnemer Annemarie, die de Sloterplasfoto maakte, denkt even na. "Wat jullie zeggen klopt allemaal wel een beetje. De plas en het water geven mij altijd een gevoel van naar binnen keren, tot mezelf komen. Ik woon heel graag in de buurt van water, realiseer ik me steeds vaker."

Annemarie: "Ik woon graag op loopafstand van water. Water is voor mij het spannendste element, waarmee ik me het meeste verbonden voel."

Serhat: "Deze foto gaat om verbinding: mijn burens zijn mijn beste vrienden geworden. Ik weet niet of ik zonder hen nog in deze buurt had gewoond."

Chetna: "Deze lieverd heb ik al zes jaar, ze voelt als thuis. Door deze opdracht beseftte ik datze er altijd is."

Nicole: "Van deze graffiti moet ik altijd lachen: het huizentekort is merkbaar en problematisch, ik krijg er binnenkort ook weer mee te maken. Dan maar met een beetje humor."

V.I.n.r.: Maartje (discobal in boom): "Een goede mix van natuur en cultuur in mijn buurt vind ik belangrijk." Nadia (gebedskleed): "Ik voel me thuis wanneer ik de vrijheid van religie ervaar." Nicole (afval): "De wijk heeft een afvalprobleem, als buurtbewoners kunnen we beter voor onze omgeving zorgen."

Nadia: "Het Delflandplein heeft al lange tijd te kampen met een grimmige, onveilige sfeer."

Het bespreken van de foto's gebeurt rustig en associatief. De vraag wie de foto heeft gemaakt is niet altijd het relevantst. Er wordt gekeken en geluisterd, verschillende interpretaties passeren de revue. Het verhaal of gevoel dat de foto oproept is hoofdzaak – als er nog een mooi stukje techniek bij komt kijken is dat mooi meegenomen.

De meeste deelnemers schieten hun foto's met hun telefoon. Er zijn professionele camera's te leen, maar daarmee kwam de drempel om iets vast te leggen hoger te liggen, geven ze aan.

"Door de opdrachten ben ik anders om me heen gaan kijken op straat," zegt deelnemer Serhat (50). "Ik sta vaker stil bij de vraag of dat wat ik elke dag zie, iets met me doet. En wat dan."

Veiligheid en verbinding

Een bankje in het Sloterpark, een buurthuis, de buurtsuper op de Burgemeester De Vlugtlaan; een portretfoto van een gezin (al twintig jaar de burens van Serhat), een gebedskleedje, een kat, nog een kat. Normale foto's van een normale buurt.

Maar Slotervaart kent ook zijn mindere kanten. Dingen die hier juist beduidend slechter gaan dan 'normaal'. Heel Amsterdam Nieuw-West kampt al jarenlang met een gebrek aan sociale cohesie en een gevoel van veiligheid, liet een nieuw rapport vorige week nog zien – en ook in Slotervaart blijft het gebrek aan onderling vertrouwen een terugkerend thema.

Vorige sessie gingen deelnemers aan de slag met de vraag: wat moet beter in de buurt? De foto's laten zien dat er behoefte is aan minder lelijke gebouwen, minder troep op straat, meer cultuur, meer verbinding en meer veiligheid. "Er missen plekken waar je samen kunt komen," klinkt het. "En waar je andere mensen kunt leren kennen."

De groep van Ta(l)king Pictures Slotervaart is divers. Maar zoiets gaat niet vanzelf, schatte Kakebeeke van tevoren in. "Met een oproep op sociale media bereik je waarschijnlijk alleen de usual suspects, mensen die toch al van zich laten horen."

Interesse in fotografie, maar ook nadenken over het Slotervaart van morgen was voor de meesten een belangrijke reden om mee te doen. Links deelnemer Roy. Beeld Daphne Lucker

